

dette formål skal tilsynsmyndigheden have adgang til databasen i den nationale del af SIS.

Enhver person har ret til at anmode tilsynsmyndighederne om at kontrollere oplysninger i SIS, der vedrører den pågældende selv, samt kontrollere, hvilken brug der er gjort af disse oplysninger. Denne ret udøves efter bestemmelserne i den nationale lovgivning i den kontraherende stat, hvor anmodningen indgives. Hvis oplysningerne er optaget af en anden kontraherende part, foretages kontrollen i nært samarbejde med denne kontraherende parts tilsynsmyndigheder. Se herved Schengenkonventionens artikel 114, stk. 2.

Schengenkonventionens artikel 114 videreføres i rådsafgørelsens artikel 60, som fastsætter, at de nationale databeskyttelsesmyndigheder uafhængigt skal overvåge lovligheden af behandlingen af SIS II-personoplysninger på eller fra deres område og overførslen heraf fra deres område samt udveksling og yderligere behandling af supplerende oplysninger. Som noget nyt følger det af rådsafgørelsens artikel 60, at databeskyttelsesmyndigheden skal sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision – i overensstemmelse med de internationale standarder herfor – af databehandlingsaktiviteterne i den nationale del. Endvidere fastsættes det, at de nationale tilsynsmyndigheder skal have tilstrækkelige ressourcer til at udføre de opgaver, der er pålagt den ved rådsafgørelsen.

Rådsafgørelsens artikel 60 skal ses i sammenhæng med forordningens artikel 44, som bl.a. fastsætter, at den udpegede nationale tilsynsmyndighed har de beføjelser, der er omhandlet i persondatadirektivets artikel 28.

3.13.5. Det følger af Schengenkonventionens artikel 115, at en særlig fælles tilsynsmyndighed bestående af to repræsentanter for hver af de nationale tilsynsmyndigheder fører tilsyn med Schengen-informationsystemets tekniske støttefunktion (den centrale del af SIS i Strasbourg).

Dette tilsyn overtages i forhold til SIS II af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som i henhold til rådsafgørelsens artikel 61 overvåger den centrale forvaltningsmyndigheds behandling af SIS II personoplysninger. Dette tilsyn skal føres i overensstemmelse med de regler, som i øvrigt gælder for den virksomhed, som udøves af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (i forhold til EU-institutionerne). Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision – i overensstemmelse med de internationale standarder herfor – af forvaltningsmyndighedens databehandlingsaktiviteter. Revisionsrappor-

ten sendes til Europaparlamentet, Rådet, forvaltningsmyndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder.

3.13.6. Ifølge rådsafgørelsens artikel 62 skal de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse – inden for rammerne af deres respektive kompetencer – samarbejde aktivt og have et fælles ansvar for tilsynet med SIS II. De skal i den forbindelse – ligeledes inden for rammerne af deres respektive kompetencer – udveksle relevante oplysninger samt hjælpe hinanden med at løse forskellige tværgående problemstillinger. Til dette formål skal de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes mindst to gange årligt. Omkostningerne hertil dækkes af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. En fælles rapport over aktiviteterne sendes til Europaparlamentet, Rådet og forvaltningsmyndigheden hvert andet år.

Schengenkonventionen indeholder i dag ingen tilsvarende bestemmelse.

3.13.7. Rådsafgørelsens artikel 63 fastslår, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal have adgang til at føre kontrol med databehandlingsaktiviteter foretaget af en medlemsstat som led i, at den operationelle forvaltning af CS-SIS i en overgangsperiode er uddelegeret til den pågældende medlemsstat (i medfør af rådsafgørelsens artikel 15).

Schengenkonventionen indeholder i dag ingen tilsvarende bestemmelse.

3.14. Erstatningsansvar og sanktioner

3.14.1. Efter Schengenkonventionens artikel 116, er medlemsstaterne ansvarlige i overensstemmelse med national ret for enhver skade, der tilføjes en person i forbindelse med brugen af det nationale system, herunder for skader forvoldt ved lagring af ukorrekte oplysninger i Schengen-informationsystemet. Hvis der rejses sag mod en anden medlemsstat end den, der har indberettet oplysningerne, skal den indberettende medlemsstat – efter anmodning – godtgøre de beløb, som den anden medlemsstat har udbetalt i skadeserstatning. Dette gælder dog ikke, hvis den medlemsstat, der har udbetalt erstatningen, har benyttet oplysningerne retsstridigt.

Schengenkonventionens artikel 116 videreføres i rådsafgørelsens artikel 64, som dog herudover indeholder en bestemmelse om medlemsstaternes ansvar for eventuelle skader forårsaget på SIS II som følge af manglende overholdelse af deres forpligtelser.

3.14.2. Efter rådsafgørelsens artikel 65 skal medlemsstaterne sikre, at misbrug af SIS II-oplysninger straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rime-